

30 Disember 2019
30 December 2019
P.U. (A) 377

WARTA KERAJAAN PERSEKUTUAN
*FEDERAL GOVERNMENT
GAZETTE*

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI
(KERAJAAN KEMBOJA) 2019

*DOUBLE TAXATION RELIEF
(THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF CAMBODIA)
ORDER 2019*

DISIARKAN OLEH/
PUBLISHED BY
JABATAN PEGUAM NEGARA/
ATTORNEY GENERAL'S CHAMBERS

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN KEMBOJA) 2019

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama dan permulaan kuat kuasa

1. (1) Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Kemboja) 2019**.

(2) Perintah ini mula berkuat kuasa pada 1 Januari 2020.

Pelepasan cukai dua kali

2. Diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Kemboja dengan tujuan untuk memberikan pelepasan daripada cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Kemboja (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat bahawa perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL
(Perenggan 2)

**PERJANJIAN
ANTARA
KERAJAAN KEMBOJA
DENGAN
KERAJAAN MALAYSIA
BAGI PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI MENGENAI CUKAI ATAS PENDAPATAN DAN
PENCEGAHAN PELARIAN DAN PENGELAKAN CUKAI**

**KERAJAAN KEMBOJA
DAN
KERAJAAN MALAYSIA**

Bertujuan untuk membuat suatu Perjanjian bagi penghapusan pencukaian dua kali mengenai cukai atas pendapatan tanpa mewujudkan peluang untuk tiada pencukaian atau pengurangan cukai melalui pelarian atau pengelakan cukai (termasuk melalui perkiraan *treaty-shopping* yang bermatlamatkan kepada memperoleh pelepasan yang diberikan dalam Perjanjian ini untuk manfaat tidak langsung pemastautin negara ketiga), telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

ORANG YANG DILIPUTI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai atas pendapatan yang dikenakan bagi pihak suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara cukai atas pendapatan itu dilevikan.
2. Maka hendaklah dianggap sebagai cukai atas pendapatan semua cukai yang dikenakan atas jumlah pendapatan atau atas unsur pendapatan, termasuk cukai atas laba daripada pemberian hakmilik harta alih atau harta tak alih, cukai atas jumlah amaun gaji atau gaji yang dibayar oleh perusahaan.
3. Cukai yang sedia ada yang menjadi subjek Perjanjian ini ialah:

(a) di Malaysia:

- (i) cukai pendapatan; dan
- (ii) cukai pendapatan petroleum;

(kemudian daripada ini disebut “Cukai Malaysia”);

(b) di Kemboja:

- (i) Cukai atas Keuntungan termasuk Cukai Pegangan, Cukai Minimum, Cukai Keuntungan Tambahan atas Pengagihan Dividen dan Cukai Keuntungan Modal;
- (ii) Cukai atas Gaji;

Tiada apa-apa dalam Perjanjian ini akan menghalang pemakaian Cukai Minimum

(kemudian daripada ini disebut “Cukai Kemboja”).

4. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Kemboja” ertinya wilayah Negara Kemboja, dan kawasan maritim itu, termasuk dasar laut dan subtanah bersempadanan sempadan luar bagi laut wilayah dan ruang udara yang ke atasnya Negara Kemboja menjalankan, mengikut undang-undang antarabangsa, hak kedaulatan atau bidang kuasa;
- (b) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, wilayah laut Malaysia dan dasar laut dan subtanah wilayah laut itu, dan ruang udara di atas kawasan itu, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati sempadan wilayah laut Malaysia, dan dasar laut dan subtanah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan atau bidang kuasa bagi maksud menjelajah dan mengeksploitasi sumber asli, sama ada hidup atau tidak hidup;
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Kemboja, sebagaimana yang konteksnya menghendaki;
- (d) istilah “orang” termasuklah seseorang individu, suatu syarikat dan mana-mana kumpulan oranglain;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (f) istilah “perusahaan Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;

- (g) istilah “rakyat” ertinya:
- (i) mana-mana individu yang mempunyai kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang, perkongsian atau persatuan yang sah di sisi undang-undang yang memperoleh tarafnya sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji;
- (h) istilah “lalu lintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh suatu perusahaan Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat di dalam Negara Pejanji yang satu lagi;
- (i) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
- (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa; dan
 - (ii) dalam hal Kemboja, Menteri Ekonomi dan Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa.
2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai bagi Negara itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

Perkara 4**PEMASTAUTIN**

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara itu, boleh dikenakan cukai di dalamnya oleh sebab domisilnya, pemastautinannya, tempat ia diperbadankan, tempat pengurusannya, tempat perniagaan utama atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan termasuklah juga Negara itu, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya atau, sebagai tambahan bagi Malaysia, subbahagian politiknya.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:
 - (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya di Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);

 - (b) jika Negara yang dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;

 - (c) jika dia mempunyai atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin hanya bagi Negara yang dia merupakan rakyat;

- (d) jika dia rakyat atau bukan rakyat kedua-dua Negara, pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui perjanjian bersama.
3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang selain seorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui perjanjian bersama.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhan atau sebahagiannya.
2. Istilah “establismen tetap” termasuklah khususnya:
- (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;
 - (c) suatu pejabat;
 - (d) suatu kilang;
 - (e) suatu bengkel;
 - (f) suatu gudang;
 - (g) suatu lombong, telaga minyak atau gas, suatu kuari atau mana-mana tempat pengeluaran sumber asli yang lain; dan

(h) suatu ladang atau perladangan.

3. Istilah “establismen tetap” juga merangkumi:

(a) suatu tapak bangunan, suatu pembinaan, projek pemasangan atau pepasangan atau aktiviti penyeliaan yang berkaitan dengannya, tetapi hanya jika tapak, projek atau aktiviti itu kekal lebih daripada sembilan (9) bulan;

(b) perkhidmatan kelengkapan, termasuk khidmat runding, oleh suatu perusahaan melalui pekerja atau kakitangan lain yang ditugaskan oleh perusahaan itu bagi maksud itu, tetapi hanya jika aktiviti itu berterusan (bagi projek yang sama atau berkaitan) dalam Negara Pejanji bagi tempoh atau tempoh-tempoh berjumlah lebih daripada 183 hari dalam apa-apa tempoh dua belas (12) bulan;

(c) penjalanan aktiviti (termasuk pengendalian kelengkapan besar) di Negara Pejanji yang satu lagi untuk pencarian atau penggunaan sumber semula jadi untuk tempoh atau tempoh-tempoh berjumlah lebih daripada 183 hari dalam apa-apa tempoh dua belas (12) bulan; dan

(d) pengendalian kelengkapan besar dalam suatu Negara Pejanji (selain kelengkapan yang subperenggan (c) terpakai) bagi tempoh atau tempoh-tempoh berjumlah lebih daripada 183 hari dalam apa-apa tempoh dua belas (12) bulan.

4. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:

(a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pempameran barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;

- (b) penyelenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pempameran;
 - (c) penyelenggaraan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
 - (d) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
 - (e) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, bagi perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan;
 - (f) penyelenggaraan suatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi mana-mana gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu terhasil daripada gabungan ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.
5. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, jika seseorang - selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 terpakai - bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, perusahaan itu hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu berkenaan dengan apa-apa aktiviti yang dijalankan oleh orang itu bagi perusahaan itu, jika orang itu:
- (a) mempunyai dan lazimnya menjalankan di Negara yang mula-mula disebut itu suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti orang itu terhad kepada aktiviti yang disebut dalam perenggan 4 yang, jika dijalankan di tempat perniagaan yang tetap,

tidak akan menjadikan tempat perniagaan tetap ini suatu establismen tetap di bawah peruntukan perenggan itu; atau

(b) tidak mempunyai kuasa sedemikian, tetapi lazimnya menyelenggara di Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barangan atau dagangan yang daripadanya dia secara tetap menghantar barangan atau dagangan bagi pihak perusahaan itu; atau

(c) mengilang atau memproses barangan kepunyaan perusahaan itu di Negara yang mula-mula disebut itu.

6. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, suatu perusahaan insurans suatu Negara Pejanji hendaklah, kecuali berkenaan dengan insurans semula, disifatkan mempunyai establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi itu jika perusahaan itu mengutip premium di wilayah Negara yang satu lagi itu atau menginsuranskan risiko yang terletak di dalamnya melalui seorang selain ejen bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 terpakai.
7. Suatu perusahaan Negara Pejanji tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi hanya kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat bahawa orang itu bertindak dalam perjalanan biasa perniagaan mereka. Walau bagaimanapun, apabila aktiviti ejen sedemikian dikhususkan sepenuhnya atau hampir sepenuhnya bagi pihak perusahaan itu, dan syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara perusahaan itu dengan ejen itu dalam hubungan komersil dan kewangannya yang berbeza daripada yang boleh dibuat antara perusahaan bebas, dia tidak akan dianggap sebagai ejen bertaraf bebas dalam erti perenggan ini.
8. Hakikat bahawa suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan

di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara Pejanji yang harta itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuklah harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufрук harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber dan sumber asli yang lain; kapal, bot dan pesawat udara tidak boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk lain harta tak alih.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah terpakai juga bagi pendapatan daripada harta tak alih suatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan suatu perusahaan Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan sebagaimana yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripada keuntungannya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika suatu perusahaan Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, maka hendaklah di setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan itu ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan yang berurusan dengan bebas sepenuhnya dengan perusahaan yang baginya ia merupakan establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud perniagaan establismen tetap itu termasuk perbelanjaan pentadbiran eksekutif dan am yang dilakukan sedemikian sama ada di Negara yang establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Jika maklumat yang sedia ada tidak mencukupi bagi pihak berkuasa berwajib untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu yang berhubungan dengan penentuan tanggungan cukai seseorang dengan membuat suatu anggaran oleh pihak berkuasa berwajib, dengan syarat bahawa undang-undang itu

hendaklah terpakai, setakat yang maklumat yang tersedia bagi pihak berkuasa berwibawa itu dibenarkan, mengikut prinsip Perkara ini.

5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap atas sebab semata-mata pembelian barangan atau dagangan oleh establismen tetap itu bagi perusahaan itu.
6. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.
7. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menjejaskan pemakaian mana-mana undang-undang suatu Negara Pejanji yang berhubungan dengan cukai yang dikenakan atas pendapatan daripada insurans, selain insurans semula, penanggung insurans bukan pemastautin dengan suatu establismen tetap di Negara Pejanji.
8. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara itu tidak akan terjejas oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan sesuatu perusahaan Negara Pejanji daripada pengendalian pesawat udara dalam lalu lintas antarabangsa hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Keuntungan yang diperoleh oleh suatu perusahaan Negara Pejanji daripada pengendalian kapal dalam lalu lintas antarabangsa boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi, tetapi cukai yang dikenakan di Negara yang

satu lagi itu hendaklah dikurangkan dengan suatu amaun yang sama dengan lima puluh (50) peratus daripadanya.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 hendaklah juga terpakai bagi perkongsian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperoleh oleh suatu perusahaan Negara Pejanji melalui penyertaan dalam suatu kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika:
 - (a) suatu perusahaan Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
 - (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berlainan daripada yang akan dibuat antara perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, sepatutnya telah terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dikenakan cukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan dalam keuntungan suatu perusahaan Negara itu --dan mengenakan cukai dengan sewajarnya-- keuntungan yang atasnya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian itu

ialah keuntungan yang sepatutnya telah terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu merupakan syarat-syarat yang akan dibuat antara kedua-dua perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu hendaklah membuat suatu pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan ke atas keuntungan itu. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, perhatian yang sewajarnya hendaklah diberikan kepada peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah jika perlu berunding antara satu sama lain.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, dividen itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi sepuluh (10) peratus daripada jumlah kasar dividen itu. Perenggan ini tidaklah menjejaskan pencukaaian syarikat itu berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen itu dibayar.
3. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak perbadanan yang lain yang tertakluk kepada layanan pencukaaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan

di Negara Pejanji yang satu lagi yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak dalamnya, dan pemegangan berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang terletak di Negara yang satu lagi itu, atau tidak boleh menjadikan keuntungan tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu, walaupun jika dividen itu dibayar atau keuntungan tidak diagihkan itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang bunga itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial bunga itu merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi sepuluh (10) peratus daripada jumlah kasar bunga itu.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada Kerajaan Negara Pejanji yang satu lagi akan dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.

Bagi maksud perenggan ini, istilah “Kerajaan”:

(a) dalam hal Malaysia, hendaklah termasuk:

- (i) Kerajaan Malaysia;
- (ii) Kerajaan Negeri;
- (iii) pihak berkuasa tempatan;
- (iv) badan berkanun yang dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan;
- (v) Bank Negara Malaysia;
- (vi) Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank); dan
- (vii) mana-mana institusi yang dipersetujui dari masa ke masa antara pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji.

(b) dalam hal Kemboja, hendaklah termasuk:

- (i) Kerajaan Kemboja;
- (ii) Bank Negara atau pihak berkuasa tempatan;
- (iii) Kumpulan Wang Keselamatan Sosial Negara;
- (iv) badan berkanun yang dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan; dan

- (v) mana-mana institusi yang dipersetujui dari masa ke masa antara pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji.
4. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan melalui gadaai janji atau tidak dan sama ada mempunyai hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, termasuk premium yang disertakan pada sekuriti, bon atau debentur dan juga pendapatan yang dikenakan layanan cukai yang sama sebagaimana pendapatan dari wang yang dipinjamkan oleh undang-undang Negara Pejanji yang pendapatan itu terbit. Caj penalti kerana pembayaran lewat tidak boleh dianggap sebagai bunga bagi maksud Perkara ini.
 5. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
 6. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia adalah pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengan keberhutangan yang ke atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

7. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-duanya dengan mana-mana orang lain, jumlah bunga itu, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang kerananya bunga itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tiada hubungan yang sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah bunga yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi sepuluh (10) peratus daripada jumlah kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik termasuk filem sinematograf, atau filem atau pita yang digunakan bagi penyiaran radio atau televisyen, apa-apa paten, cap dagangan, reka bentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik, kepandaian atau maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengan royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu telah dilakukan, dan royalti itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-duanya dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti itu, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain dalam Perjanjian ini.

Perkara 13

FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNIKAL

1. Fi bagi perkhidmatan teknikal yang diterbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, fi bagi perkhidmatan teknikal itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji itu yang fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi sepuluh (10) peratus daripada jumlah kasar fi bagi perkhidmatan teknikal itu.
3. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknikal” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain kepada pekerja orang yang membuat pembayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang bersifat teknikal, pengurusan atau khidmat rundingan, tetapi tidak termasuk bayaran untuk perkhidmatan yang Perkara 15 Perjanjian ini terpakai.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknikal itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang fi bagi perkhidmatan teknikal itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya atau melaksanakan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari pusat kegiatan tetap yang terletak dalamnya, dan fi bagi perkhidmatan teknikal itu adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Fi bagi perkhidmatan teknikal hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan teknikal itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau suatu pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fi bagi perkhidmatan teknikal itu telah dilakukan, dan fi bagi perkhidmatan teknikal sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan teknikal itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
6. Jika, disebabkan oleh suatu hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-duanya dengan mana-mana orang lain, jumlah fi bagi perkhidmatan teknikal yang dibayar melebihi, bagi apa-apa jua pun sebab, jumlah yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

LABA MODAL

1. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Laba daripada pemberian hakmilik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang berkenaan dengan suatu pusat kegiatan tetap yang tersedia bagi pemastautin Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan

- persendirian bebas, termasuk apa-apa laba daripada pemberian hakmilik establismen tetap itu (secara tunggal atau berserta keseluruhan perusahaan) atau pusat kegiatan tetap itu, boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
3. Laba daripada pemberian hakmilik kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh suatu perusahaan Negara Pejanji atau harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara sedemikian hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.
 4. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik syer yang terbit lebih daripada lima puluh (50) peratus daripada nilainya secara langsung atau tidak langsung daripada harta tak alih yang terletak dalam Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
 5. Laba daripada pemberian hakmilik apa-apa harta, selain yang disebut dalam perenggan 1 hingga 4, hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang pemberi hakmilik itu ialah pemastautin.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 13, pendapatan yang diperoleh oleh individu yang merupakan pemastautin di Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu kecuali dalam hal keadaan yang berikut, apabila pendapatan itu boleh juga dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi jika:
 - (a) dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia baginya di Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi maksud menjalankan aktivitinya; dalam hal itu, hanya sekian banyak pendapatan itu yang boleh dikaitkan

dengan pusat kegiatan tetap itu boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu; atau

(b) dia tinggal di Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah atau melebihi jumlah 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas (12) bulan; dalam hal itu, hanya sekian banyak pendapatan yang diperoleh daripada aktiviti yang dilaksanakan di Negara yang satu lagi itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “perkhidmatan professional” termasuklah khususnya aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti bebas ahli perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 16

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 17, 19 dan 20, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan dalam perenggan 1, saraan yang diperoleh oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:
 - (a) penerima itu berada di Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang berjumlah tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas (12) bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan; dan

- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, satu majikan yang bukan pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi itu.
3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh suatu perusahaan Negara Pejanji boleh dikenakan cukai di Negara itu.

Perkara 17

FI PENGARAH DAN SARAAN PEGAWAI PENGURUSAN TINGGI

1. Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh seorang pemastautin Negara Pejanji atas sifatnya sebagai seorang anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Gaji, upah dan saraan lain yang seumpamanya yang diperoleh oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai seorang pegawai dalam kedudukan peringkat tertinggi pengurusan suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 18

SENIMAN DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 15 dan 16, pendapatan yang diperoleh oleh seorang pemastautin Negara Pejanji sebagai seorang penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, seniman radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendirian yang dijalankan

sedemikian di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, dikenakan cukai di Negara Pejanji yang aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, pendapatan yang diperoleh daripada aktiviti yang disebut dalam perenggan 1 yang dilakukan di bawah suatu perjanjian antara Negara-Negara Pejanji tidak akan dikenakan cukai di Negara Pejanji yang kegiatan itu dijalankan jika kunjungan ke Negara itu sepenuhnya atau secara substansial disokong oleh dana dari mana-mana Negara Pejanji, pihak berkuasa tempatan, badan berkanun atau institusi awam Negara yang satu lagi itu atau, sebagai tambahan bagi Malaysia, subbahagian politiknya.

Perkara 19

PENCEN

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 20, pencen dan saraan seumpamanya yang lain yang dibayar kepada seorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan bagi pekerjaan lampau hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, pencen yang dibayar dan bayaran lain yang dibuat di bawah skim awam atau skim yang merupakan sebahagian daripada sistem keselamatan sosial suatu Negara Pejanji atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya atau, sebagai tambahan bagi Malaysia, subbahagian politiknya hendaklah dikenakan cukai hanya dalam Negara itu.

Perkara 20**PERKHIDMATAN KERAJAAN**

1.
 - (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya atau, sebagai tambahan bagi Malaysia, subbahagian politiknya kepada seorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya atau, sebagai tambahan bagi Malaysia, subbahagian politiknya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
 - (b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain itu, hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara itu dan individu itu ialah seorang pemastautin Negara itu yang:
 - (i) merupakan rakyat Negara itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.
2.
 - (a) Walau apa pun peruntukan perenggan 1, pencen dan saraan yang seumpamanya yang lain yang dibayar oleh, atau yang dibayar daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya atau, sebagai tambahan bagi Malaysia, subbahagian politiknya, kepada individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun atau, sebagai tambahan bagi Malaysia, subbahagian politiknya hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.

- (b) Walau bagaimanapun, pencen itu dan saraan seumpamanya yang lain hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu ialah pemastautin, dan rakyat, Negara yang satu lagi itu.
3. Peruntukan Perkara 16, 17, 18 dan 19 hendaklah terpakai bagi gaji, upah, pencen dan saraan seumpamanya yang lain berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya atau, sebagai tambahan bagi Malaysia, subbahagian politiknya.

Perkara 21

PELAJAR DAN PELATIH

Bayaran yang diterima oleh seorang pelajar atau pelatih perniagaan atau perantis yang atau telah sebaik sebelum melawat suatu Negara Pejanji adalah seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan berada di Negara Pejanji yang mula-mula disebut semata-mata bagi maksud pendidikannya atau latihannya yang diterima bagi maksud nafkah, pendidikan atau latihannya tidak akan dikenakan cukai di Negara itu, dengan syarat bahawa bayaran sedemikian diperoleh daripada sumber luar Negara itu.

Perkara 22

PENDAPATAN LAIN

1. Butiran pendapatan seorang pemastautin Negara Pejanji, dari mana jua diperoleh, yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Peruntukan perenggan 1 tidaklah terpakai bagi pendapatan, selain pendapatan daripada harta tak alih sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, jika penerima pendapatan itu, adalah seorang pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak dalamnya, atau melaksanakan di Negara yang satu lagi perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap

yang terletak dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya pendapatan itu dibayar sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 dan 2, butiran pendapatan seorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini dan yang terbit di Negara Pejanji yang satu lagi boleh juga dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

Cukai dua kali hendaklah dihapuskan seperti yang berikut:

(a) dalam hal Malaysia:

- (i) tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkaitan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Kemboja yang kena dibayar di bawah undang-undang Kemboja dan mengikut Perjanjian ini oleh seorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari Kemboja hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkaitan dengan pendapatan itu. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan itu.
- (ii) bagi maksud subperenggan *(a)(i)* di atas, istilah "cukai Kemboja yang kena dibayar" hendaklah dianggap sebagai termasuk jumlah cukai Kemboja yang, di bawah undang-undang Kemboja dan mengikut Perjanjian ini, akan dibayar jika Cukai Kemboja tidak dikecualikan atau dikurangkan mengikut undang-undang Kemboja dan

peraturan-peraturan yang berkaitan atau apa-apa langkah insentif khas lain yang direka untuk mempromosikan pembangunan ekonomi di Kemboja.

(b) dalam hal Kemboja:

- (i) apabila seorang pemastautin Kemboja memperoleh pendapatan yang mengikut peruntukan Perjanjian ini, boleh dikenakan cukai di Malaysia, Kemboja hendaklah membenarkannya sebagai potongan daripada cukai ke atas pendapatan pemastautin itu suatu jumlah yang sama dengan cukai yang dibayar di Malaysia. Walau bagaimanapun, potongan itu tidak melebihi cukai Kemboja yang dikira sebelum potongan diberi, yang boleh dikaitkan dengan pendapatan itu.
- (ii) bagi maksud subperenggan (b)(i) di atas, istilah “cukai dibayar di Malaysia” hendaklah disifatkan termasuk cukai Malaysia yang sepatutnya, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, telah dibayar atas apa-apa pendapatan yang diperolehi daripada sumber di Malaysia jika pendapatan itu tidak dikenakan cukai pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut insentif khas di bawah undang-undang Malaysia bagi penggalakan pembangunan ekonomi Malaysia yang berkuat kuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani atau mana-mana peruntukan lain yang boleh kemudiannya dimasukkan di Malaysia dengan pengubahsuaian, atau sebagai tambahan kepada undang-undang itu, setakat yang undang-undang itu dipersetujui oleh pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji sebagai sebahagian besarnya bersifat serupa.

Perkara 24

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak tertakluk kepada Negara Pejanji yang satu lagi bagi apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya,

yang lain atau lebih membebankan daripada pencukaaian dan kehendak berkaitan yang padanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama terutamanya berkaitan dengan pemastautinan, adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

2. Pencukaaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dikenakan kurang baiknya di Negara yang satu lagi itu daripada pencukaaian yang dikenakan terhadap perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, relif dan pengurangan bagi maksud pencukaaian berdasarkan status sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan kepada pemastautinnya sendiri.
3. Kecuali jika peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 7 Perkara 11, perenggan 6 Perkara 12 atau perenggan 6 perkara 13 terpakai, bunga, royalti, fi teknikal dan perbelanjaan lain yang dibayar oleh suatu perusahaan Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah, bagi maksud menentukan keuntungan yang boleh dikenakan cukai bagi perusahaan itu, dipotong di bawah syarat-syarat yang sama seolah-olah ia telah dibayar kepada seorang pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu.
4. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang lain atau lebih membebankan daripada pencukaaian dan kehendak berkaitan yang padanya perusahaan seumpamanya yang lain bagi Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.
5. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 25**TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA**

1. Jika seorang menganggap bahawa tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara itu, mengemukakan kesnya kepada mana-mana pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga (3) tahun daripada pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa berwibawa hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwibawa itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini. Apa-apa persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walaupun terdapat apa-apa had masa dalam undang-undang domestik Negara Pejanji itu.
3. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh berunding bersama bagi menghapuskan pencukaaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara terus bagi maksud mencapai persetujuan bagi maksud perenggan yang terdahulu.

Perkara 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar apa-apa maklumat yang dijangkakan berkaitan bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau bagi pentadbiran atau penguatkuasaan undang-undang domestik berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini, setakat yang pencukaaian di bawahnya tidak bertentangan dengan Perjanjian itu. Pertukaran maklumat itu tidak disekat oleh Perkara 1.
2. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji di bawah perenggan 1 hendaklah dianggap sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang didapati di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah dizahirkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pentadbiran) yang terlibat dengan penaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, pemutusan rayuan berhubung dengan cukai yang disebut dalam perenggan 1, atau pengawasan tentang di atas. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh menzahirkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.
3. Peruntukan dalam perenggan 1 dan 2 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi ke atas suatu Negara Pejanji:
 - (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;

- (c) untuk membekalkan maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat yang penzahirannya akan bertentangan dengan dasar awam (*ordre public*).
4. Jika maklumat yang diminta oleh suatu Negara Pejanji mengikut Perkara ini, Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah menggunakan langkah-langkah pengumpulan maklumatnya untuk mendapatkan maklumat yang diminta, walaupun Negara yang satu lagi itu tidak memerlukan maklumat itu bagi maksud pencukaianya sendiri. Obligasi yang terkandung dalam ayat yang terdahulu adalah tertakluk kepada pengehadan dalam perenggan 3 tetapi pengehadan itu tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat hanya kerana ia tiada kepentingan domestik mengenai maklumat itu.
5. Peruntukan perenggan 3 tidak sekali-kali dalam apa jua hal boleh ditafsirkan sebagai membenarkan suatu Negara Pejanji untuk enggan membekalkan maklumat hanya kerana maklumat itu dipegang oleh bank, institusi kewangan lain, penama atau seseorang yang bertindak atas sifat agensi atau fidusiari atau kerana ia berkaitan dengan kepentingan pemunyaan seseorang.

Perkara 27

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 28

KELAYAKAN TERHADAP MANFAAT

Walau apa pun peruntukan lain Perjanjian ini, manfaat di bawah Perjanjian ini tidak boleh diberikan berkenaan dengan suatu butiran pendapatan jika adalah munasabah

untuk membuat kesimpulan, dengan mengambil kira semua fakta dan hal keadaan yang relevan, bahawa mendapatkan manfaat itu adalah satu daripada tujuan utama terhadap apa-apa perkiraan atau urus niaga yang menghasilkan secara langsung atau tidak langsung manfaat itu, melainkan jika dibuktikan bahawa pemberian manfaat dalam hal keadaan ini adalah selaras dengan matlamat dan tujuan peruntukan yang relevan dalam Perjanjian ini.

Perkara 29

PERMULAAN KUAT KUASA

1. Negara Pejanji hendaklah memaklumkan antara satu sama lain, secara pertukaran nota melalui saluran diplomatik penyempurnaan tatacara yang dikehendaki oleh undang-undang atau perundangan domestiknya untuk menguatkuasakan Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah berkuat kuasa pada tarikh penerimaan pemberitahuan yang terkemudian.
2. Perjanjian ini hendaklah mempunyai kuat kuasa:
 - (a) di Malaysia, berkenaan dengan cukai Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar tahun berikutnya yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
 - (b) di Kemboja—
 - (i) berkenaan dengan cukai ditahan pada sumber, berhubung dengan jumlah yang boleh cukai sebagai diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun kalendar berikutnya yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa dan dalam tahun kalendar yang berikutnya; dan
 - (ii) berkenaan dengan cukai lain, berhubung dengan pendapatan yang terbit pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun kalendar

berikutnya yang Perjanjian ini mula berkuat kuasa, dan dalam tahun kalendar yang berikutnya.

Perkara 30

PENAMATAN

1. Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh yang tidak terbatas, tetapi mana-mana Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberikan kepada Negara Pejanji yang satu lagi notis penamatan bertulis pada atau sebelum 30 Jun dalam mana-mana tahun kalendar setelah jangka waktu lima (5) tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa.
2. Perjanjian ini hendaklah berhenti berkuat kuasa:
 - (a) di Malaysia, berkenaan dengan cukai Malaysia, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar tahun yang berikutnya yang notis itu diberikan;
 - (b) di Kemboja:
 - (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumbernya, berhubung dengan jumlah cukai sebagai diperolehi pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun kalendar berikutnya yang notis penamatan itu diberikan; dan
 - (ii) berkenaan dengan cukai lain, berhubung dengan pendapatan yang terbit pada atau selepas hari pertama bulan Januari tahun kalendar berikutnya yang notis penamatan itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Phnom Penh pada 3 hari bulan September 2019, setiap satu dalam bahasa Melayu, Khmer dan Inggeris, ketiga-tiga (3) teks itu sama sahinya. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

BAGI PIHAK
KERAJAAN KEMBOJA

BAGI PIHAK
KERAJAAN MALAYSIA

Dibuat 9 Disember 2019
[Perb: 0.6869/77 JLD.2; PN(PU2)80/XLVII(2)]

LIM GUAN ENG
Menteri Kewangan

[Akan dibentangkan di hadapan Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF CAMBODIA)
ORDER 2019

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [Act 53] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [Act 543], the Minister makes the following order:

Citation and commencement

1. (1) This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Kingdom of Cambodia) Order 2019**.

(2) This Order comes into operation on 1 January 2020.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Kingdom of Cambodia with a view to affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Cambodian tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE
(Paragraph 2)

**AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF CAMBODIA
AND
THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND THE PREVENTION
OF TAX EVASION AND AVOIDANCE**

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF CAMBODIA
AND
THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

Intending to conclude an Agreement for the elimination of double taxation with respect to taxes on income without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this Agreement for the indirect benefits of residents of third States), have agreed as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises.
3. The existing taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax; and

(ii) the petroleum income tax;

(hereinafter referred to as "Malaysian tax");

(b) in Cambodia:

(i) Tax on Profit including Withholding Tax, Minimum Tax, Additional Profit Tax on Dividend Distribution and Capital Gains Tax;

(ii) Tax on Salary;

Nothing in this Agreement shall prevent the application of the Minimum Tax.

(hereinafter referred to as "Cambodian tax").

4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes made in their taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
- (a) the term "Cambodia" means the territory of the Kingdom of Cambodia, as well as those maritime areas, including the seabed and subsoil adjacent to the outer limits of the territorial sea and airspace over which the Kingdom of Cambodia exercises, in accordance with international law, sovereign rights or jurisdiction;

- (b) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial sea of Malaysia and the seabed and subsoil of the territorial sea, and the airspace above such areas, and includes any area extending beyond the limits of the territorial sea of Malaysia, and the seabed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights or jurisdiction for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Cambodia, as the context requires;
- (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
- (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term “national” means:

 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

- (h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (i) the term “competent authority” means:

 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorized representative; and
 - (ii) in the case of Cambodia, the Minister of Economy and Finance or his authorized representative.
2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of the State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of incorporation, place of management, principle place of business or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, local authority or a statutory body thereof or, in addition for Malaysia, its political subdivision.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a warehouse;
 - (g) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources; and
 - (h) a farm or plantation.

3. The term “permanent establishment” also encompasses:
 - (a) a building site, a construction, installation or assembly project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities last more than nine (9) months;
 - (b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if activities of that nature continue (for the same or a connected project) within a Contracting State for a period or periods aggregating more than 183 days within any twelve (12) month period;
 - (c) the carrying on of activities (including the operation of substantial equipment) in the other Contracting State for the exploration or for

exploitation of natural resources for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve (12) month; and

(d) the operation of substantial equipment within a Contracting State (other than equipment to which subparagraph *(c)* applies) for a period or periods aggregating more than 183 days within any twelve (12) month.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

(a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;

(c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs *(a)* to *(e)*, provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:
 - (a) has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
 - (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise; or
 - (c) manufactures or processes goods belonging to the enterprise in the first-mentioned State.
6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.
7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an

agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between independent enterprises, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

8. The fact that a company which is a resident of Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be

applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principles of this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Nothing in this Article shall affect the application of any law of a Contracting State relating to tax imposed on income from insurance, other than re-insurance, of non-resident insurers with a permanent establishment in the Contracting State.
8. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships in international traffic may be taxed in the other Contracting State, but the tax imposed in that other State shall be reduced by an amount equal to fifty (50) per cent thereof.
3. The provisions of paragraph 1 and 2 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by an enterprise of

a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but not for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State --and taxes accordingly-- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and

the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed ten (10) per cent of the gross amount of the dividends. This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed ten (10) per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and paid to the Government of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State.

For the purposes of this paragraph, the term "Government":

- (a) in the case of Malaysia, shall include:
 - (i) the Government of Malaysia;
 - (ii) the Governments of the states;

- (iii) the local authorities;
- (iv) the statutory bodies wholly owned by the Government;
- (v) the Bank Negara Malaysia;
- (vi) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank); and
- (vii) any institution as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

(b) in the case of Cambodia, shall include:

- (i) the Government of Cambodia;
- (ii) the Central Bank or any local authority;
- (iii) the National Social Security Fund;
- (iv) the statutory bodies wholly owned by the government; and
- (v) any institution as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums attaching to such securities, bonds or debentures as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the laws of the Contracting State in which the income arises. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed ten (10) per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, know-how or information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid,

exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the fees for technical services is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed ten (10) per cent of the gross amount of the fees for technical services.
3. The term “fees for technical services” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature, but does not include payments for services to which Article 15 of this Agreement applies.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personnel services from a fixed base situated therein, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that Contracting State.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares deriving more than fifty (50) per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1 to 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Article 13, income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State if:
 - (a) he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
 - (b) his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve (12) month period; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve (12) month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 17

**DIRECTORS' FEES AND REMUNERATION OF TOP-LEVEL
MANAGERIAL OFFICIALS**

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as an official in a top-level managerial position of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 18

ENTERTAINERS AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that person's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in that person's capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income derived from activities referred to in paragraph 1 performed under an arrangement between the Contracting States shall not be taxed in the Contracting State in which the activities are exercised if the visit to that State is wholly or substantially

supported by funds of either Contracting State, a local authority, a statutory body or public institution of that other State or, in addition for Malaysia, its political subdivision.

Article 19

PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions paid and other payments made under a public scheme or a scheme which is part of the social security system of a Contracting State or a local authority or a statutory body thereof or, in addition for Malaysia, its political subdivision shall be taxable only in that State.

Article 20

GOVERNMENT SERVICE

1. *(a)* Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a local authority or a statutory body thereof or, in addition for Malaysia, its political subdivision to an individual in respect of services rendered to that State or a local authority or a statutory body thereof or, in addition for Malaysia, its political subdivision shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration, shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that State who:

- (i) is a national of that State, or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
- 2. (a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a local authority or a statutory body thereof or, in addition for Malaysia, its political subdivision, to an individual in respect of services rendered to that State or a local authority or a statutory body or, in addition for Malaysia, its political subdivision, shall be taxable only in that State.
 - (b) However, such pension and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.
- 3. The provisions of Articles 16, 17, 18 and 19 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority or a statutory body thereof or, in addition for Malaysia, its political subdivision.

Article 21

STUDENTS AND TRAINEES

Payments which a student or business trainee or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Double taxation shall be eliminated as follows:

- (a) in the case of Malaysia:
 - (i) subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Cambodian tax payable under the laws of Cambodia and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income

derived from Cambodia shall be allowed as credit against Malaysian tax payable in respect of that income. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

- (ii) for the purpose of subparagraph (a)(i) above, the term “Cambodian tax payable” shall be deemed to include the amount of Cambodian tax which, under the laws of Cambodia and in accordance with this Agreement, would have been paid had the Cambodian tax not been exempted or reduced in accordance with the laws of Cambodia and connected regulations or any other special incentive measures designed to promote economic development in Cambodia.

(b) in case of Cambodia:

- (i) where a resident of Cambodia derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Malaysia, Cambodia shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Malaysia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Cambodian tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to that income.
- (ii) for the purpose of subparagraph (b)(i) above, the term “tax paid in Malaysia” shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been payable on any income derived from sources in Malaysia if the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with the special incentives under the Malaysian laws for the promotion of economic development of Malaysia which were in force on the date of signature of this Agreement or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent

authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances in particular with respect to residence, are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, paragraph 6 of Article 12 or paragraph 6 of Article 13 apply, interest, royalties, technical fees and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more

burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

5. In this Article, the term “taxation” means taxes to which this Agreement applies.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic laws of those States, present his case to the competent authority of either Contracting State. The case must be presented within three (3) years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes covered by this Agreement, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process,

or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTITLEMENT TO BENEFITS

Notwithstanding the other provisions of this Agreement, a benefit under this Agreement shall not be granted in respect of an item of income if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that

benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of this Agreement.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting States shall notify each other, by exchange of notes through the diplomatic channel the completion of the procedures required by its domestic law or legislation for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of receipt of the later of the notification.
2. This Agreement shall have effect:
 - (a) in Malaysia, in respect of Malaysian tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
 - (b) in Cambodia:
 - (i) in respect of taxes withheld at source, in relation to taxable amount as derived on or after the first day of January following the calendar year in which the Agreement enters into force and in subsequent calendar years; and
 - (ii) in respect of other taxes, in relation to income arising on or after the first day of January following the calendar year in which the Agreement enters into force, and in subsequent calendar years.

Article 30

TERMINATION

1. This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate this Agreement, through diplomatic channel, by giving to

the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five (5) years from the date on which this Agreement enters into force.

2. This agreement shall cease to have effect:

(a) in Malaysia, in respect of Malaysian tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;

(b) in Cambodia:

(i) in respect of taxes withheld at source, in relation to taxable amount as derived on or after the first day of January following the calendar year in which the notice of termination is given; and

(ii) in respect of other taxes, in relation to income arising on or after the first day of January following the calendar year in which the notice of termination is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Phnom Penh this 3 day September of 2019, each in the Malay, Khmer and English languages, the three (3) texts being equally authentic. In case of any divergence in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

**FOR THE GOVERNMENT OF
THE KINGDOM OF CAMBODIA**

**FOR THE GOVERNMENT OF
MALAYSIA**

Made 9 December 2019
[Perb: 0.6869/77 JLD.2; PN(PU2)80/XLVII(2)]

LIM GUAN ENG
Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]